



בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 13-12-26354 פייגנבוים נ' מנורה, חברה לביטוח בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט אלדד נבו

תובע יהושע פייגנבוים

נגד

נתבעים 1.מנורה, חברה לביטוח בע"מ
2.נחום בגנו

ב"כ התובע: עו"ד אילן קנר
ב"כ נתבעת 1: עו"ד מיכה צופין
ב"כ נתבע 2: עו"ד עופר בן-חיים

פסק דין

- 1
- 2
- 3
- 4 1. בפניי תביעה לתשלום תגמולי ביטוח נכות מתאונה בגין פגיעה, אשר לטענת התובע אירעה
- 5 ביום 8.8.10 במסגרת עבודתו באתר בניה בהוד השרון.
- 6
- 7 2. לטענת התובע, בעת שעבד כמפקח בניה, נפל לתוך בור באתר הבניה ונפגע בברכו השמאלית.
- 8 פגיעה זו גרמה לו, לטענתו, נכות בשיעור 30% לפי סעיף 135(ד) לתקנות המל"ל.
- 9 התובע תמך טענתו לעניין הנכות בחוות דעתו של ד"ר אלי שטיינברג, מומחה בתחום
- 10 האורתופדי, אשר הוסיף וציין בחוות דעתו כי לדעתו יש להפעיל גם את תקנה 15 לתקנות
- 11 המל"ל במלואה.
- 12
- 13 כבר כעת יובהר, כי לקביעה זו של המומחה אין כל משמעות לצורך הכרעה בתביעה זו, הואיל
- 14 והנכות הרלוונטית לצורך קביעת גובה התגמולים היא הנכות הרפואית. תקנה 15 היא תקנה
- 15 המאפשרת לוועדה הרפואית של המוסד לביטוח לאומי להגדיל את שיעור הנכות במקרים
- 16 בהם יש לפגיעה השפעה על כושר עבודתו והכנסתו של המבוטח.



בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 13-12-26354 פייגנבוים נ' מנורה, חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1 סמכות זו אינה נתונה למומחה רפואי הנותן חוות דעת לבית המשפט ביחס למצבו הרפואי
2 של התובע ולשיעור נכותו הרפואית.
3
- 4 3. הנתבעת מכחישה את אירוע התאונה ואף טוענת כי שיעור נכותו של התובע נמוך מזה שנקבע
5 על ידי ד"ר שטיינברג.
6 לטענתה, נכותו של התובע אינה עולה על 20%, כאשר רק מחצית מנכות זו יש לייחס לתאונה
7 (אם ייקבע כי אכן אירעה), בשל עברו הרפואי.
8
- 9 4. בין הצדדים היו קיימות מחלוקות נוספות והעיקרית שבהן הייתה בנוגע לנוסח הפוליסה
10 המחייב והתקף.
11 עיקר טענת הנתבעת הייתה כי על פי הנוסח המחייב, קיימת דרישת סף לנכות מינימלית של
12 25% וכי על פי קביעת המל"ל – תנאי סף זה לא התקיים ולכן האירוע אינו מכוסה בפוליסה.
13 למחלוקת זו אתייחס בהרחבה בפרק העוסק בהוצאות המשפט.
14
- 15 לנוכח טענה זו, צורף הנתבע 2, סוכן הביטוח, אשר אין מחלוקת כי לא ידע על דרישת סף זו
16 ולא הודיע עליה לתובע בעת עריכת הפוליסה. הטענה כלפי סוכן הביטוח היתה כי התרשל
17 בכך שלא גילה לתובע אודות קיומה של דרישת סף זו.
18
- 19 בהמשך ההליך התברר כי דרישת סף כזו לא הייתה.
20
- 21 5. אם כן, לצורך הכרעה בתביעה יש להגיע למסקנות בשתי שאלות :
22
- 23 א. האם נפגע התובע בתאונת עבודה ביום 8.8.10, כטענתו.
24
- 25 ב. אם התשובה לשאלה הראשונה חיובית - מה שיעור נכותו של התובע לצורך חישוב
26 תגמולי הביטוח.
27
- 28 **אירוע התאונה**
- 29
- 30 6. כאמור לעיל, בתצהירו העיד התובע כי ביום 8.8.10 נפל לבור באתר בניה בו עבד כמפקח בניה.
31



בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 13-12-26354 פייגנבוים נ' מנורה, חברה לביטוח בע"מ ואח'

1 אין בתצהירו של התובע כל פירוט עובדתי נוסף ממנו ניתן ללמוד על נסיבות האירוע, שעת
2 האירוע, עדים שהיו במקום, נסיבות פינויו מן המקום ועוד.
3
4 לשאלות ב"כ הנתבעת, במהלך החקירה הנגדית, השיב התובע: 7.

5
6 "ש. תתאר לי רגע את הבור הזה שנפלת אליו

7 ב"כ התובע: אני מתנגד לשאלה.

8 ת. בזמן הבניה, יש את הבטון, שטח בטון שיוצאים, הרבה פעמים טרקטורים
9 נכנסים מסביב הבניה הראשונית, נגיד בונים מרתף אז חופרים עמוק, בו נים
10 הבטון, שופכים את החול ואז יש לך את השטח סגור למטה, כנראה ואני לא ראיתי,
11 בצד של הסלון שיוצאים, שם כנראה לא מילאו מספיק חולק (צ.ל "חול" א.ג.) ונפלתי
12 מהבטון, הלכתי ונפלתי לתוך בור. וגם צילמו את זה, אני חושב.

13 ש. הבור הזה הוא כמו גומה או שיותר עמוק

14 ת. מקום יותר נמוך מהבטון

15 ש. בכמה?

16 ת. היה איזה 2 מ', משהו כזה

17 ש. מטר וחצי – 2 מטר

18 ת. יכול להיות 2 מטר בערך

19 ש. מי ראה שנפלת

20 ת. לא יודע

21 ש. לא היו שם עוד...

22 ת. אבל בטוח ראו

23 ש. מי עזר לך להתאושש מהנפילה או משה איתך מתוך הבור

24 ת. אני מוכן ללכת למכונת אמת שפעם אחת בחיים שלי מכל הנפילות, בבור הזה לא
25 ידעתי איך ליישר את הרגל השמאלית ממה שקרה לי, נפלתי בפנים עם קרש שהיה
26 בפנים ועזרו לי שם

27 ש. מי עזר לך

28 ת. אנשים שהיו, לא זוכר מי"

29
30 (עמ' 13 לפרו', ש' 26 ועד עמ' 14 לפרו', ש' 14)

31
32 ובהמשך –



בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 13-12-26354 פייגנבוים נ' מנורה, חברה לביטוח בע"מ ואח'

ש. אני ראיתי שהנפילה היתה בהוד השרון משם ישר למיון בכפ"ס

ת. בערך

ש. מה זה בערך

ת. לא זוכר איך זה היה

(עמ' 14 לפרו', ש' 26-23)

8. בתעודת חדר המיון (מוצג 1 למוצגי התובע) צוין בעמ' 2 כי סיבת הפניה "נפילה, חבלת ברך שמאל".

9. אולם, אל חדר המיון הגיע התובע בסמוך לשעה 14:00 ביום 8.8.10. שעת הקבלה כפי שמופיע על המדבקה היא 14:05.

כזכור, לדברי התובע בחקירתו הנגדית, הוא פונה ממקום התאונה, כנראה על ידי מנהלו, מר כחלון, לחדר המיון. שעת האירוע, כפי שמופיע בטופס התביעה שהגיש למל"ל – 10:30.

נשאלת השאלה – מה אירע בין השעה 10:30 ל-14:00 וכיצד לקח לתובע 3 וחצי שעות להגיע מהוד השרון לבי"ח מאיר בכפר סבא הנמצא בקרבת מקום.

10. התברר, שבבוקר אותו יום, בשעה 10:05, ביקר התובע אצל רופאת המשפחה שלו, ד"ר רות חכים, במרפאתה בבני ברק והתלונן בפניה על כאבים חזקים בברך כתוצאה מתנועה סיבובית (עמ' 33 למוצגי הנתבעת).

11. ביקור זה לא צוין בתצהיר עדותו הראשית ואף לא בעדותו בדבר אירוע התאונה ופינויו לבית החולים.

יתרה מכך, בתום הביקור הופנה התובע לצילום הברך ולבדיקת אורתופד דחופה. התובע לא הופנה למיון ואין במסמך הרפואי כל תיאור של תאונה כלשהי. אם כן – מדוע פנה התובע למיון ולא לצילום ולאורתופד בקופת החולים?

12. בחקירתו הנגדית התובע עומת אל מול התיעוד הרפואי, לפיו ביקר בבוקרו של אותו היום אצל רופאת המשפחה:



בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 13-12-26354 פייגנבוים נ' מנורה, חברה לביטוח בע"מ ואח'

1
2 ש. אתה מכיר את ד"ר חכים רות
3 ת. כן, זו הרופאה שלי כל השנים ובלי כל קשר גם אשתי, כולנו עברנו להוד השרון
4 ונשארת אצלה במקום אחר לגמרי, בבני-ברק
5 ש. היא רופאת המשפחה שלך?
6 ת. שלי בלבד, כולם עזבו
7 ש. האם זה נכון שביום הנפילה היית אצלה
8 ת. לא זוכר
9 ש. ואם היית אצלה ביום הנפילה, סיפרת לה על הנפילה
10 ת. לא יודע, לא זוכר
11 ש. אני מפנה אותך למסמך 33 למוצגים מטעם הנתבעת 1 – האם אלה הפרטים שלך
12 ומס' ת.ז.
13 ת. כן, השם ותעודת הזהות
14 ש. אני אומר לך שאתה היית אצלה ביום של הנפילה
15 ת. לא יודע
16 ש. ואני אומר לך שהיית אצלה ולא סיפרת לה על שום נפילה, יכול להיות?
17 ת. לא יודע
18 ש. ואני אומר לך שאתה היית אצלה בשעה 10:00
19 ת. לא יודע"

20
21 (עמ' 16 לפרו', ש' 16-32)

22
23 13. תשובותיו אלה של התובע הן תשובות מתחמקות ובלתי סבירות.
24
25 ניתן היה להניח לטובתו של התובע כי בעת הכנת תצהירו לא זכר אודות אותו ביקור, אולם
26 משהוצג לו המסמך הרפואי היה עליו לספק תשובות מהימנות בדבר נסיבות הביקור. זאת
27 במיוחד כאשר הביקור קשור לאירוע משמעותי שהתרחש, לטענת התובע, באותו הבוקר.
28
29 לתיעוד ביקור זה חשיבות רבה הואיל ומבחינת לוחות הזמנים, הביקור אצל הרופאה התקיים
30 כחצי שעה לפני שעת התאונה הנטענת.
31

32 14. לפחות שתי אפשרויות קיימות בייחס לאותו ביקור אצל רופאת המשפחה:



בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 13-12-26354 פייגנבוים נ' מנורה, חברה לביטוח בע"מ ואח'

- 1
2 א. הראשונה: כי התובע נפגע בתאונת עבודה בשעה מוקדמת יותר באותו הבוקר, פנה אל
3 רופאת המשפחה ולאחר שכאביו החמירו – פנה עצמאית לחדר המיון, אך
4 לא זכר את הביקור אצל הרופאה ולא את שעת התאונה.
5
6 ב. השניה: שכלל לא התרחשה תאונה. אלא שהתובע ביצע תנועה סיבובית שגרמה לו
7 לכאבים עזים, פנה אל רופאת המשפחה ורק בהמשך היום החליט לפנות אל
8 חדר המיון עם סיפור של נפילה בעבודה.
9
10 15. בהיעדר כל ראיות נוספות, אובייקטיביות וחיצוניות, בדבר אירוע התאונה, לא ניתן להעדיף
11 את האפשרות הראשונה.
12 אין זה סביר שהתובע לא מספק הסבר לפערי הזמנים בין התאונה הנטענת לבין הביקור בחדר
13 המיון ואף ישכח את הביקור אצל רופאת המשפחה – אם אכן התרחשה תאונה.
14
15 16. אין זה סביר שהתובע לא הצליח להביא אף עד אשר יעיד כי ראה את האירוע ויתמוך בגרסתו.
16 התובע אף לא עשה כל ניסיון להביא עד כלשהו, גם לא את מר כחלון, אשר למיטב זכרוננו היה
17 זה שפינה אותו לבית החולים.
18
19 זאת, בנוסף לתיאור חסר הפרטים בדבר נסיבות התאונה בעדותו הראשית.
20
21 17. בהיעדר כל ראיה או עדות נוספת, נותרה עדותו של התובע בדבר אירוע התאונה כעדות יחידה
22 של בעל דין, עדות אשר לאור האמור לעיל ותשובותיו המתחמקות לתהיות שעלו בחקירתו
23 הנגדית – לא ניתן לקבלה.
24
25 18. מסקנתי היא, כי לא עלה בידי התובע להוכיח את אירוע התאונה.
26
27 למען הסר ספק, אינני קובע כממצא עובדתי כי התובע ניסה לקבל תגמולי ביטוח במרמה תוך
28 שהוא ממציא תאונה שלא התרחשה אלא שבמאזן ההסתברויות הדרוש במשפט האזרחי, לא
29 עלה בידיו להוכיח את אירוע התאונה.
30
31 19. אינני מקבל את טענות התובע לפיהן הנתבעת מנועה מלכפור באירוע התאונה לנוכח מכתב
32 הדחיה בו נטענה טענת סף לפיה אין כיסוי ביטוחי לנכות נמוכה מ-25%.



בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 13-12-26354 פייגנבוים נ' מנורה, חברה לביטוח בע"מ ואח'

נימוקיי ניתנו בהחלטתי מיום 6.11.14 ואין צורך לחזור על הדברים.

התוצאה

20. עילת התביעה היא עילה חוזית לתשלום תגמולי ביטוח בהתאם לפוליסת ביטוח נכות מתאונה. קיומו של אירוע תאונתי הוא תנאי לתשלום על פי הפוליסה ומשלא הוכח אירוע כזה – דין התביעה להידחות.

21. לאור המסקנה אליה הגעתי, מתייטר הדיון ביתר המחלוקות שבין הצדדים, לרבות המחלוקת בנוגע לשיעור הנכות, אם כי אציין שמהתיעוד הרפואי עולה כי התובע סבל מספר פגיעות בברך שמאל, לרבות חבלה כתוצאה מנפילה לבור בשנת 2007, בזמן שעבד בביתו.

22. **התוצאה היא כי התביעה כנגד הנתבעת 1 נדחית.**

23. אף התביעה כנגד הנתבע 2 נדחית, לאחר שהנתבעת 1 הודתה בהיעדר תנאי סף לנכות מינימלית של 25% - הודאה ששמטה את הקרקע מתחת לטענת הרשלנות כנגד הנתבע 2.

24. **הוצאות המשפט :**

בתיק זה נוהלו הליכים מרובים ומיותרים והכל כתוצאה מטענת הנתבעת 1 כי נוסח הפוליסה (נספח 121 – נכות מתאונה) שהוצג על ידי התובע בתביעתו – אינו הנוסח המחייב את הצדדים. הנתבעת 1 הציגה נוסח שונה של נספח 121 לפוליסה ובו דרישת סף לנכות בשיעור מינימלי של 25% על מנת שתהיה לו תחולה.

הצדדים הגישו ראיות להוכחת טענותיהם בדבר הנוסח התקף של נספח 121 לפוליסה והנתבע 2 צורף להליך בטענת רשלנות כי לא הציג לתובע את דרישת סף זו בעת עריכת הפוליסה. בסופו של דבר חזרה בה הנתבעת 1 מטענתה זו אולם זאת עשתה רק בתום ישיבת ההוכחות השניה מיום 22.6.16 (עמ' 32 לפרוטוקול).

הנתבעת משכה את תצהירה של מנהלת מחלקת תביעות גוף, הגב' שלהבת ארז, שלבסוף זומנה לעדות על ידי התובע.



בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 13-12-26354 פייגנבוים נ' מנורה, חברה לביטוח בע"מ ואח'

טענת הנתבעת לעניין תחולת נספח 121, שצורף לכתב התביעה, התבררה כטענת סרק, שגרמה להליכים מיותרים, בזבוז זמנם של בית המשפט והצדדים וצירוף מיותר של הנתבע 2 להליך.

לכן, על אף שהתביעה כנגדה נדחתה, אינני פוסק הוצאות לטובתה.

את הוצאותיו של הנתבע 2 תשלם הנתבעת 1.

בהתחשב במשך ההליך והיקפו הכספי של התיק אני קובע כי הנתבעת 1 תשלם לנתבע 2 הוצאות משפט בסך 10,000 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך 23,400 ₪ (כולל מע"מ).

ניתן היום, ד' תמוז תשע"ז, 28 יוני 2017, בהעדר הצדדים.

אלדד נבו, שופט

